

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ні
хто не може заложити
Викуп За Всіх

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. — Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 1

Січень, (Janvaru) 1931

ЗМІСТ

Нагорода	4
Намет	4
Знак	5
Ціль царства	6
СТЕЖКИ ПРАВДИ	9
МІЛІОНИ МУСЯТЬ ЧУТИ ЄВАНГЕЛІЮ	11
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	13
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	15
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	16

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповідь на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

© WTB&TS

На землі перенесли народів у заклоті; як зареве море та філі [вибурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби помочи людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справовдання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний навчальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюгоє був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, преображуватися на подобиє Його, давати свідоцтво о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить "насліддя Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христос та кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ

Wartova Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і скарбник

Редакційний комітет: Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург,
Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.

Бюра в інших краях:

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasium: 495 Gotlius St., Melhourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase

Прошені адресувати в кождім разі на Товариство

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

НОВА КНИЖЕЧКА

Так само нова книжечка вийшла з друку, котрої назва є, **ВІЙНА ЧИ МИР, ЩО?** Має 64 сторінки, прекрасно кольоровані вічка, і з інтересними малюнками. Ціна лише 10ц. В Америці, замовлення шліть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario. Canada.

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasium: 495 Gotlius St., Melhourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase.

РАДІО ПРОГРАМИ В РОСІЙСЬКІЙ МОВІ

Всім інтересуючимся даємо знати, що будуть давані програми в російській мові що другої неділі кожного місяця, в другій годині по полудню, через радіо-станцію W-B-A-X 1210 RI. Wilkes-Barre Penna.

Всіх є запрошено наставляти свої радія і слухати вітчитів. Вітчити будуть поучаючі як рівно ж і вельми інтересні.

НОВА КНИЖКА

З великою приємністю повідомляємо всіх читачів **ВАРТОВОЇ БАШТИ**, що вже вийшла з друку нова книжка під іменем **СОТВОРЕННЄ**.

Ся книжка в синьо-полотняній оправі, з золотими витисками. Має 336 сторін і ілюстрована кольоровими образцями. Ціна з пересилкою де небудь лише 50 ц. В Америці, замовлення шліть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario Canada.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Січень 1, 1931

НАГОРОДА

“Біжу до мети по нагороду вишнього поклику Божого в Христі Ісусі”. — Филип’ян 3:14

Єгова дає нагороду лише тому, хто виконує Його волю. Се значить, що все мусить виконуватися законно. Порушаюча мотива до діяльності мусить бути несамолюбна любов. Всі, що отримують нагороду високого покликання, мусять поводитися після закону. Се заключення можна вповні доказати натхненними словами апостола: “Хоч же й бореться, не заслужить вінця, коли незаконно бореться”. (2 Тимотея 2:5) Слова Ісуса роблять ясну ріжницю між тими, що роблять беззаконня, а тими, що стараються ходити законно. Сі обидві класі були покликані до високого поклику і є в лінії до царства. — Маттея 13:14—13

ЩО СЕ ЗНАЧИТЬ?

2 Се є дуже важна річ зрозуміти, що значить покликання і що значить нагорода. Церква тепер ясніше бачить чим колись, що Божий замір від почину був установити царство, котре б цілковито оправдало Його ім’я. Поклик значить запрошення до царства котре то царство оправдає ім’я Єгови. Ісус був перший покликаний до царства по сім як Він був сплоджений в Йордані. Інші члени були покликані по сім, як вони були народжені синами Божими. Той високий поклик є запрошення до царства, престіл котрого є в небі. Лише духові сотворіння можуть бути покликані до того становища, тому що ніхто інший не може отримати поклику, і се є певно, що Бог нікого не покликав би, єсли хтось не може прийняти його. Окрім Ісуса, найперший раз довідалися про високий поклик ученики Ісуса, коли Він сказав до них: “І я завітую вам, як завітував мені Отець мій царство, щоб їли й пили за столом у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів Ізраїлевих”. (Луки 22:29,30) Отже високий поклик є то місце або позиція в царстві Єгови.

3 Нагорода буде дана для того (тіла або класи), хто ходить законно і хто побідить. (1 Коринтян 9:24) Много є званих, але мало вибраних. Декотрі відповідали на поклик і є в лінії до царства, але вони не побідять, тому що вони не поступають законно. Хто не біжить законно, той не може бути увінчаний. Нагорода є то вінець життя, котрий має бути даний покликаний класі, що старається

поступати законно, і є вірна і правдива аж до смерті. До тих Ісус сказав: “Будь вірний аж до смерті а дам тобі вінець життя”. (Одкриття 2:10) Слова Павлові і Ісусові доказують, що щоби покликаний виграв, то він мусить бути законним, себто так сказати, він мусить йти дорогою назначеною Господом. Лише вірні послідувателі Ісуса Христа йдуть тим шляхом. Вони є названі “вибрані Божі” і про них є написано: “Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що, по великій своїй милості, знов породив нас на впованне живе воскресення Ісуса Христовим із мертвих, до насліддя нетлінного і непорочного, що не зов’яне на небесах про вас, котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасення, готове явитись останнього часу”. — 1 Петра 1:3—5

4 Вірні будуть побідниками. І сі отримають нагороду, і будуть сидіти на престолах з Христом в Його царстві, і отримають вінець безсмертності. (Одкриття 3:21) Отже нагорода буде дана вірним а нікому іншому.

ВИСВІТЛЕНІ

5 Великі і дорогі обітниці високого покликання, котрі Бог дав церкві через Ісуса Христа і Його апостолів були через довгий час заховані під сміттям фальшивої науки духовенства, котрі то фальшиві науки були натхнені Дияволом. Протягом періоду церкви, представленого через пророка Ілію, великі правди щодо високого покликання були привернені церкві так як се Ісус предсказав. (Маттея 17:11) Привернення правд для церкви було поступення, і чим більше Господь висвічував сі правди для церкви, тим більше вона оцінювала їх.

6 У тім періоді привернення правди посвячені Господу побачили, що Єгова обіцяв благословити всі племена землі через насіння Авраамове і що люди чекають на то насіння, і на ті благословенства, хотя й несвідомо. Се привернення прийшло в Божім назначенім часі і вірні побачили многі помилки духовенства, котрі воно через довгий час наuczало. Вірні зачали пізнавати, що царство Боже буде установлене для користі Його сотворінь, а головню для чоловіка. Вони зрозуміли значіння пекла, зрозуміли велику жертву викупу че-

рез що всі зможуть отримати нагоду дістати життя.

7 Сі правди Божий нарід отримав яко наказ, щоб вони зробили свій вибір і покликання певне до місця Божої ласки, щоб їм царювати з Христом і благословити людство взагалі. Ся висока позиція була поставлена перед ними, вартість котрої не можна порівняти з нічим іншим. Правди, які вони зрозуміли найлучше, були сі: Спасення цілого світа через великий викуп жертви і велика робота примирення у котрій будуть брати участь покликані. На сі правди головно звернули увагу посвячені в більшій мірі чим на всі інші. Ся ясна різниця між спасенням світа а спасенням церкви по-могла побачити для народжених духом, що вони мусять в якийсь спосіб розлучитися від світа. Можна було ясно бачити, що ті покликані до високого поклику мали бути посвячені так як Ісус був посвячений. Відлучення від світа вони розуміли, що всякі права і привелеї приналежні до людської природи треба було відкинути і нове сотворіння мусіло жити побожно, сподіючись, що сим чином нове сотворіння дійде до совершенності і за се дістане позицію честі з Ісусом Христом в правлінню над світом.

8 Правдива ціль царства тоді не була ще зрозуміла. Посвячені тоді думали, що спасення сотворіння було найважнішою річею. Зконечности таке думання запровадило многих до самолюбства. Уявляючи собі таку нагороду, многі стали горді. Вони величались тим, що їх позиція буде висша чим других.

9 Посвячені пильно розказували тим хто хотів слухати їх, про другий прихід Христа і Його царство, і про благословенства, і як треба обігатися о нагороду високого покликання. Віруючи, що в номінальних церквах знаходилися всі ті, котрих Бог бажав забрати до неба, для тої причини через якийсь час нарід Божий голосив вість о царстві виключно для членів номінальних церков. Се вони робили головно для того, що сподівались, що Бог хоче дістати людей до неба і ужити їх для давання життя решта людству. Ті посвячені, що розносили вість правди іншим, уважалися за ангелів, котрі збирали пшеницю до Господнього гумна. Дуже часто ті, що робили сю роботу, говорили з великою приємністю і радістю: “Нині я знайшов дійсний колос пшениці”.

10 Сі слова тут наводимо не для критики, а для того, щоби показати як Боже світло поступенно відкривало Його заміри для посвячених, і тепер з Його ласки ми бачимо сі заміри яснійше чим тоді, коли ми прийшли до правди. Хто ходить у світлі має причину радуватись, тому що йому дозволено мати співнаслідство з Господом після Його обітниць.

НАМЕТ

11 *Намет Тінями* був даний церкві для студіювання, що принесло багато добра многим, а шкоди іншим. Наука тіней, коли властиво зрозуміти, дає поміч і силу для дійсно посвячених Господу. Вона показала ясну різницю між тими, що отримують небесну славу, а тими, що будуть привернені до життя на землі. Безсумніву, що се була воля Божа вчитися з намету тіней і їх церемоній для духового священства, щоб очистити себе від усякої нечистоти і удосконалити святість в страсі Божім. (2 Коринтян 7:1) Та дехто мильно заключив, що се означувало виробляти собі характер і сим чином приготувити себе царювати з Христом. Невластиве вирозуміння що значить світ, привело многих до мильного заключення. Задля довгого студіювання *Намету Тіней*, декотрі прийшли до заключення, що Бог бажає, щоб вони заперли себе в тайнім місці і роздумували, і розвивали “овочі ласки і духа” аж поки вони будуть забрані до неба. Тут ми робимо натиск, що тоді головна думка була, щоби дістатися до неба і управляти світом. Декотрі ще і нині є в такім стані і не розуміють Божого заміру в установленню свого царства, і для того вони не навчилися дійсної лекції, яку намет в пустині на-у-чає.

12 Що Бог не перешкодив пробі прийти на церкву відносно *Намету Тіней*, то се є ясно. Він позволив на сю пробу, щоби явились вірні. Сю думку можна поперти словами апостола, які він сказав в листі 1 Коринтян 11:19: “Треба бо й сресям між вами бути, щоб вірні між вами явились”. Сатана поміг декотрим дістати невластиве вирозуміння справи, тому що вони були порушені невластивою мотивою до кроку який вони взяли. Треба мати на увазі, що в той час, коли церква студіювала *Намет Тінями*, Сатана ще не був скинутий з неба. Тоді він постійно обвинувачував братів, і спевністю уживав ріжгородних метод, щоби звести їх а головно тих, що поводитися невластивим духом. Мотива або стан серця є дуже важна річ, і се ми бачимо чим раз яснійше як ми поступаємо вперед.

13 Безсумніву, *Намет Тіней* порушив братів до дискурсії більше чим яка інша правда. Тисячі годин перейшло на дискурсії про ріжні подрібні річі в наметі, і ріжні пусті припущення були роблені, щоби показати типічне значіння їх, підчас коли більше важні лекції були недоглянені або понехані. Декотрі проводарі церкви спеціально навчали *Намет Тіней* і показували много гордості з того. Студіюючи подрібно намет, і кладучи велику вагу на се, многі повірили, що Божа ціль відносно них була, щоб вони відлучилися і виробляли собі характер, котрий би був відповідний до неба. Господь предвидів і сказав, що декотрі з них з повер-

ховною побожністю “похилють наче тростина голову свою” а інші знову стали зарозумілі”. (Ісаїї 58:5; Римлян 12:16) Се була штука противника, і много шкоди вийшло з мильного розуміння намету. Будучи порушені самолюбним бажанням, многи виставили себе на отвертий атак ворога. Певно, що тут не можна винувати намету, ані книжки *Намету Тіней*. Ошибка була в серцях тих, що студіювали його в тій цілі, щоби оправдати свій напрям ділання, недобачуючи Божого заміру в покликанню їх до високого поклику.

14 Та вірні взяли інший напрям. Дякуючи Богу за блаженні правди які знаходяться в наметі, вони старалися служити Богу яко правдиві підсвятиники. Вони берегли своїх сердець пильно і старалися чинити то, що би принесло честь і славу Богу Єгови. Вони не думали про себе. Вони відчували свою упавшість і негідність Божих ласк і що вони не можуть зробити себе совершенними. Вони побачили, що виробити собі “совершенний характер” є неможливо, але так як Павло, вповаючи на Бога, котрий зачав в них добру роботу і котрий зможе привести її до кінця, вони з покорою і з любовю старалися пізнати, і чинити волю Божу. Їх порушаюча мотива до діяльності була добра, отже вони були наче слуга, що глядить за рукою свого пана, так і вони гляділи за провидінням Господнім, щоби пізнати яка Його воля була відносно них. (Псалма 123:2) Сі побачили, що намет тіней був образом великої офіри за гріх о яку постарався Бог за гріхи людські через жертву Ісуса Христа і за се вони дали славу Богу, показуючи щире бажання служити Йому несамолюбно.

15 Та декотрі прийняли правду але не прийняли любови правди. (2 Солунян 2:10) Вони прийняли знання правди в душі самолюбним і писання ясно показує, що вони не досягнуть вінця нагороди. Саме знання правди не є жадним доказом, що хто посідає його, той буде в царстві. Если хтось гордиться тим, що його знання Біблії є більше чим його ближнього, такий уважає себе за щось великого, бо думає про себе висше чим повинен думати, і сим доказує, що він не прийняв правди з любови. З бігом часу прийде на нього підступ і він впаде під вплив його, і повірить брехні радше чим правді.

ПРОБА

16 Прихід Господа до Його храму і Його зібрання вірних до Нього, зазначило велику пробу. В тім то часі Він засів до переплавлювання і дав ясну правду, і відділює самолюбних від тих, що мають властивого духа.

17 Господь відкрив ясну ціль установлення Божого царства, і тепер вірні і покірні бачуть, що ся головна ціль є оправдання слова і ім'я Єгови.

18 Вони бачуть, що ціль помазанників на землі є давати свідоцтво, що Бог є Всевишній; що світ скінчився, і що прийшов час на установлення справедливости, і що після Господнього приказу, ся радісна новина має голоситися світу яко свідоцтво. Сі покликані і вибрані тепер мусять бути сими правдивими і вірними свідками. Вірні бачуть, що вони мають очистити себе від усякої нечистоти тіла і духа, і мати звершену святість в страсі Божім, і вони бачуть, що се значить більше особиста чистота. Вони бачуть, що безріжніці, що вони роблять, вони не можуть зробити себе совершенними. Вони ясно бачуть, що святість значить цілковите посвячення у виконувannya Його волі, і що виконувати Його волю значить бути послухними до Його заповідей. Сі то власне становлять видиму часть Божої організації на землі, котру задля вигоди називаємо “Товариство”. Многи можуть думати про себе, що вони становлять часть того Товариства, але в дійсності се відноситься лише до дійсного посвячення Господу. Їх можна пізнати по овочах, які вони приносять; і овоч, який вони приносять, се овоч Божий, а не овоч жадного чоловіка.

19 Інші знов кажуть, що вони є в правді і відлучилися в різні громади, і відважно голосять, що Господь відкинув Товариство. Сі громади не мають порозуміння між собою ані єдності, окрім сього, що вони противляться Товариству і роботі яку воно виконує, яко свідоцтво для Божого ім'я і царства. Сатана противиться Товариству і його роботі, і старається знищити тих, що мають свідчення Ісуса Христа. (Одкриття 12:17) Він уживає різних знарядів, щоби досягнути свою ціль. Сі різні малі громади згадані тут, тепер стараються зробити плян, щоби шкодити Товариству і його роботі. В той самий час вони кажуть, що вони обігаються о нагороду високого поклику. Вони учать, що до знаку звершеної любови можна добічи від точки до точки і що сей біг називається “вироблення характеру”. Вони пояснюють слова апостола, що мета або знак вироблення характеру є звершена любов, і що коли вони дістануться до тої точки, тоді вони мусять стояти і чекати аж будуть забрані до неба. Се певним є, що вони мають мильне вирозуміння слів апостола до Филип'ян 3:14.

ЗНАК

20 Жадне Писання не запевнює закінчення, що згадана мета апостола в листі до Филип'ян 3:14 відноситься до звершеної любови, і що до того знаку можна дійти через чотири стопні, або чотири знаки. Звершена любов значить цілковите віддання Богу. Певно, що Павло мав звершенну любов до Бога від коли він зачав голосити євангелію

для поган. Господь не був би вислав його і поручив йому се велике післаництво до поган, если б він не був цілковито відданий Богу. Кільканайцять років пізнійше, по сім, як він переніс всякого рода переслідування задля своєї вірності до Бога, він писав сі слова: “Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, правдивий суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його”. (2 Тимотея 4:7,8) В сих словах нема ані згадки, щоб він виробляв собі совершенний характер і що він дійшов до знаку совершенної любови, і по тім чекав аж буде забраний до неба. Що він сказав, то се, що він йшов назначеною йому дорогою Господом, і вірно боровся по стороні правди, і що він знав, що Господь мав для нього нагороду високого покликання, котру він отримає у своїм часі. Він скінчив роботу, котру Бог поручив йому, і за його вірність він отримав вінець життя.

21 Сей текст в листі до Филип’ян відносно знаку був пояснений так: Що коли хто є сплоджений з духа святого зачинає обігатись о нагороду високого поклику в небі; що так як тасма положена на дорозі перегонів яко знак мети, так Християнин бачить свою мету, що є совершенна любов; що він перше біжить до першої точки, потім до другої, до третьої а нарешті він приходить до четвертої, т.с., до того знаку і там його характер випробований, і відтак взятий до неба. Таке пояснення є мильне і не є поперте Писаннями. Павло сказав, що він йшов дорогою назначеною йому Господом, але до кінця, і що за се, що він був вірний у виконуванню своєї задачі, він отримав нагороду високого поклику.

22 Той текст після *Діаглота* звучить: “Я біжу після знака по нагороду високого покликання Божого в Христі Ісусі”. Ся думка апостола є висказана досить ясно. Він не розуміє, що послідователь Христа біжить до мети, але його слова означають, що дорога діяльності є вимірена або визначена щоби бічи законно і чинити волю Божу. Ся лінія є вимірена від почину дороги Християнина аж до часу його смерти, і та дорога є визначена самим Господом. Се є та сама лінія, або дорога, котрою йшов Ісус і котру Він описує, коли каже: “Если хто хоче йти вслід за мною, нехай відречеться себе, і возьме хрест свій і йде вслід за мною”. Петро каже: “На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами”. (1 Петра 2:21) Всякий, хто був приведений до угоди о царство, мусить йти тією дорогою. Коли нове сотворіння відповість на поклик, тоді воно є взятє в угоду о царство, і тоді воно стає до бігу, і мусить йти законно аж до кінця, котрий то кінець прийде аж при смерті. Той великий

поклик є запрошення до царства. Нагорода, є вінець життя, а знак се є дорога діяльності, котрою мусить поступати той, хто хоче дістатися до царства.

ЦІЛЬ ЦАРСТВА

23 Ціль царства Божого є, щоби цілковито оправдати Слово і ім’я Боже. Всякі інші річі, що тичаться до царства, є додаткові. Бог дав своє слово, що Він виведе насіння котре буде непохитно триматися дороги вірності і що то насіння знищить зло на світі, і установить справедливість. Сатана виразно заявив, що Бог не може зробити сього, і сим він кинув ганьбу на Боже ім’я. Отже Сатана сим нарушив питання, котре муситься у своїм часі рішити. Щоби довершити своєї цілі, Бог вислав Ісуса на землю, яко свого представителя і свідка. Його наука і післаництво були так ясні і виразні, які Він отримав від свого Отця, що Він сказав: “Моя наука не єсть моя, а Пославшого мене”. (Йоа на 7:16) “Бо я не від себе глаголав, а Пославший мене Отець, Він мені заповіді дав, що промовляти і що глаголати”. (Йоана 12:49) “Не можу я робити від себе нічого”. (Йоана 5:30) Сі Писання показують, що Бог Єгова визначив Ісусу дорогу якою Він мусів йти. І знову Ісус сказав: “Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу. (Йоана 18:37) Ісус освітив дорогу, і хто хоче отримати вінець життя той мусить подорожувати тою самою дорогою а не іншою.

24 Юда отримав правду від Христа, і стався сином погібелі, тому що він не прийняв любови правди. Його мотива, або стан серця був злий і се була причина його упадку. Тому що одинайцять інших учеників прийняли любов правди і були вірні Ісусу, тому Він узяв їх в угоду о царство. Многі є покликані до царства і відповіли на поклик; але маленьке число є вибране, тому що вони не прийняли любови правди. Хто робить натиск на конечність вироблення свого характеру щоби піти до неба і царювати, той цілковито уневажнює Божий замір в покликанні його і хоче робити то, що Писання показує, що він не може зробити.

25 Ісус є дорога, правда і життя. (Йоана 14:6) Отже він є дорога і правда до царства. Ніхто не може там увійти, хто не буде йти тою дорогою, яку Бог визначив для Ісуса. Если який чоловік хоче увійти іншими дверми, той є злодій і розбійник, про котрого говорить Ісус. Ісус нічого не сказав, що до царства можна дістатися через вироблення характеру. Хто думає дістатися до царства Божого через відлучення себе від Божої організації і Богом назначеної дороги, і виробити собі совершенний характер, щоб зробити себе відповідним до царства, той є страшно ошуканий, і се що найменше

можна сказати. Такі стараються увійти в царство іншою дорогою чим тою, що назначив Бог; тому Ісус сказав: “Хто не ввійде дверима в кошару, а перелазить де інде, той злодій і розбійник (Йоана 10:1) Сатана загарбав силу і владу, і почесь в неправний спосіб. Писання виразно каже, що злодії і захланники не наслідять вічного життя, ані не увійдуть в царство небесне. — Єремії 51:13,18; 1 Коринтян 6:10

26 Бог дав Ісусу титул “Вірний і правдивий Свідок”, не тому що Ісус виробляв характер, але тому що Ісус був цілковито вірний у виконанні своєї місії яку поручив йому Єгова. Ісус був все совершенний. Він отримав велику нагороду за свою вірність. (Филип’ян 2:5—11) Бог дав Павлові приставництво або поручення, а іменно, проповідувати євангелію царства Божого, а головню нести вість поганам. Він каже, що він мусів робити ту роботу охоче і вірно, если він мав отримати нагороду. (1 Коринтян 9:17) Він мусів точно ступати слідами Ісуса і мусів бути свідком для Бога і Христа. Се був законний спосіб, яким він уходив в царство. Він також подає аргументи щодо певного напрямку, який мусить взяти вірний, щоб йому отримати вінець. “Оце ж я так біжу, не якби на непевне; подвизаюсь так, не як би повітрі (вітер) б’ючи. А морю тіло моє і підневолюю, щоб іншим проповідуючи, самому іноді не бути відкинутим”. — 1 Коринтян 9:26,27

27 Павло не старався виробляти собі велике ім’я між людьми. Він не піддався бажанням тіла, щоби отримати похвалу від людей і щоб вони говорили про нього: “Що за гарний характер має Павло!” Він не хотів дати себе ошукати, що він мусів прибирати побожний вигляд, щоби сим чином спонукати інших прийняти правду. Він не ступав на непевний шлях. Він не бив повітря. Хто б’є повітря ошукує себе і ошукує інших, але він не може ошукати Господа. Дехто може думати, що його думки і діла є цілковито чисті і святі, але в той самий час вони можуть бути гидотою в очах Божих, тому що він думає про себе високо, с.т., який він є могутий, добрий і сильний і як вельми пожаданий в небі. Павло заявив, що він зачав перегони тою дорогою, яку Господь визначив йому і що він контролював себе, щоби всіма своїми силами виконувати волю Божу.

28 Подібний аргумент він подав у своїм листі до Тимотея, коли писав: “Що чув єси від мене многими свідками, те передай вірним людям, котрі способні будуть і інших навчати”. (2 Тимотея 2:2) Сі слова указують, що напрям вимірений для Християнина приносить докір, але як Господь йшов нею і був докорений, так й слуга мусить бути докорений. Тоді апостол каже, що чоловік, увійшовши в угоду з Богом, і маючи дійсну нагоду ви

грати біг, такий мішається в інші справи, але є сліпий на все окрім волі Божої, і прикладає всякі старання угодити Господу, і що він мусить йти законно тою дорогою, если він хоче бути увінчаним “Ніхто ж, воїном бувши, не мішається в справи життя (сього), щоб угодити тому, хто вибрав його воїном. Хоч же хто й бориться, не заслужить вінця, коли незаконно боротиметься”. (2 Тимотея 2:4,5) Таке цілковите віддання Богу показує совершенну любов до Бога. Се є чистий стан серця і цілковите віддання Єгови.

29 Павло зачав свій біг визначений Господом кільканадцять років перед тим, нім він писав сей лист до филип’ян, над котрим ми тепер застановаємось. Він доказав свою совершенну любов протягом цілої своєї місії, тому що він цілковито стояв по стороні Бога і не вагався голосити цілу правду всякого часу. (Діяння апостолів 20:27) Він писав свій лист до филип’ян, котрих він вельми любив. Він давав їм раду, і його раду повинні всі посвячені прийняти. Його аргумент можна переказати так: Браття, задля Помазанника я сратив всі річи на землі, і сю страту я вважаю за ніщо. Я знаю, що я не можу бути в царстві задля моєї власної праведности, але я мушу дійти там задля віри моєї в Христа і вірністю у виконання моєї угоди. Моє велике бажання є приподобатися смерті Ісуса Христа і через се статися учасником Його воскресення. Бог покликав мене до життя і до свого царства, і тепер я стараюсь законно дістатися до царства Христового. Я ще не діставсь до нього; але я єдину річ тепер роблю, лише одну. Я відложив все на бік і забув про се, і тепер я стараюсь всіма силами йти вперед. Я бачу назначену мені дорогу якою я мушу йти, если я хочу дістати нагороду. Отже я тепер біжу тою дорогою назначеною мені Господом по нагороду високого покликання в Бозі через Христа. Нехай отже всі, що доросли в вірі мають той самий ум. Браття, пригляньтесь на дорогу якою я йду, і ви йдіть тою самою дорогою.

30 Ані одним словом він не згадав, щоб виробляти характер. Протівно, він заперечує сю думку, коли він каже, що він не може дійти до нагороди своєю власною праведністю. Дальше він додає: “Тільки ж (те), до чого ми достигли, (єсть) одним правом жити і те саме думати. Приподоблюйтесь до мене браття, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас”. — Филип’ян 3:16,17

31 В часі періоду церкви, котрий представляв Ілія, визначена дорога для церкви була дістати знання правди, котра була через довгий час захована, і голосити сю правду іншим. Тоді загально проповідувалась вість про велику жертву викупу і які корисні наслідки вона принесе для всіх; про другий прихід Христа і Його царство, і що тоді всі люди отримають користь з викупу. Коли головні

правди були привернені, тоді Господь прийшов до свого храму. Між іншими речами які Він зробив тоді, він очистив правду, або так сказав, Він освітив її яснійше; і тоді заміри Божі стали ясні. Тоді кляса храму побачила дві великі організації, що зближаються до рішального дня. Вони бачили, що той рішальний день раз на все оправдає Боже ім'я і Його вічне слово. Вони бачили це, тому що вони отримали любов правди і не дивились за самолюбною нагородою. Той загальний напрям ділання не був змінений, але дорога стала яснійша для вірних від того часу. Ся дорога указувала, що кождий помазанник мусить бути свідком і нести свідоцтво народам землі, і що Єгова є Бог, що Його день гніву наблизився, що Його Цар уже засів на престолі, і що вірні на землі становлять часть великої Божої організації, і що не може бути ніякого компромісу між Божою організацією а ворогом. Іншої позиції нема. Вони мусять бути свідками для Господа. Бог назначив дорогу якою треба було йти, і період Ільї і Єлісея показалися відріжені щодо роботи. Тепер дорога так ясна і чиста, що ніхто не потребує зблудити в ній хто любить Господа. Сі одкриті правди не є від чоловіка, але від Господа. Він велить блискавиці освічувати дорогу.

32 Ніхто, хто прийняв любов і тримається її, був ушкоджений яснійшим світлом, що світить зі слова Божого. Хто вперто тримається старих і менше ясних пояснень, навіть коли Бог дав яснійше пояснення, той принесе самий собі шкоду. Хто противиться роботі, яку виконує Товариство в послушенстві до Божих приказів то як певно, що Товариство є частю Божої організації, так певно він противиться і воює проти Бога.

33 Вже самий натиск роблений на *Намет Тіней*, що він учить про індивідуальне життя в святая і про "вироблення характеру", спричинило многих звернути свої думки на себе і на самооправдання, а Бога і Його заміру вони не бачили. Все говорили "Господи, Господи", але волі Його не виконували. Вони вперто воювали проти світла. І многи з них тепер прикладають всі свої старання щоби знищити то, що колись будували. Вони йдуть по зборах і стараються відвернути вірних від свідкування для Бога. Здається, що Бог мав їх на умі, коли Він писав через свого пророка: "Рикають вороги твої серед зборів твоїх; поставили знаки свої як знамена. Вони як той, що сокирою замахнув в гушавині ліса, і тепер вони топором і молотом розбивають різьбу його. З пожаром пустили святиню Твою, осквернили дім імені Твого. Сказали в серці своїм: Нуте, винищимо їх до ноги! — Пустили з димом всі Божі собори на землі". (Псальма 74:4—8) Але їм се не вдається! Господь

предвидів сі обставини і велів своєму вірному Свідкові написати так: "І тоді відкриється беззаконник, котрого Господь уб'є духом уст своїх, і знищить явленням приходу свого. Котрого (беззаконника) прихід, страшною силою буде з усякою силою і ознаками й чудесами омані" — 2 Солунян 2:8,9

34 Мильне пояснення Писання не лише веде в блуд але і приносить шкоду. Пояснення "Народи високого покликання", як його розуміли через довгий час, дало повід многим, що вони старалися дійти до стану самооправдання своїми власними силами, що є неможливо. Ворог використав се і спричинив, що многи стратили час на безкорисне змагання, і в той самий час вони сталися гордими з їх нібито покори і любови, чого вони не посідали. Бог дозволив на се, щоби об'явилися вибрані. Йдучи таким напрямом, вони остро судили і критикували тих, що вірно старалися сповняти заповіді Божі. Ніхто в правді не повинен бути знеохочений, бачучи, що Бог предвидів і предсказав такі обставини, і для того постарався о охорону для своїх вірних.

35 Нині вірні не говорять так часто про високе покликання, тому що вони бачуть, що воля Божа є, щоб Його ім'я було прославлене і що Він викликав собі нарід бути свідками Йому, і звіщати про Його чесноти, і як Павло, вони бажають дістати нагороду. Вони також бачуть, що занім вони отримують ту нагороду вони мусять бути цілковито послужні до Божих заповідей, будучи порушені до сього несамолюбством. Хто хоче мати участь у воскресенню з Ісусом Христом той мусить так як і Павло відложити все на бік і забути про все, що на заді, а приложити всі свої старання бути вірними і сповнити поручення дане йому Богом.

36 Нарешті приходимо до вершка апостолового аргументу. Він перестерігав своїх братів проти самолюбної кляси, коту він назвав ворогами Божиими, тому що їх живіт був їх богом а славою їх встид. (Верші 18,19) Тоді до вірних він сказав: "Приподоблюйтесь до мене, браття, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас". (Верш 17) Павло заявив себе бути вірним аж до кінця своєї подорожі, і що він виграв побіду задля своєї вірности. Кождий, хто хоче бути в царстві мусить бути тепер вірний. Така вірність становить совершенну любов до Бога, відносно чого є написано: "У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому". (1 Йоана 4:47) Се є день суду. Сей день установив Господь для прославлення свого ім'я і слова. Нехай же Його свідки будуть вірні і правдиві, і беруть участь в славній роботі Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1 Кому Єгова дає нагороду? Що значить вираз: “Коли незаконно боротиметься”?

§ 2 Що є високе покликання? Хто є покликаний?

§ 3—4 Після Писання що то нагорода є? Поясни, чи всі що є покликані, отримують нагороду.

§ 5—7 Опиши затемнення великих і дорогих правд по смерті апостолів, і як церква прийшла до розуміння і оцінення їх.

§ 8—10 Покажи як поступово Божі заміри відкривалися.

§ 11—12 Яка одна з найважливіших правд знаходиться в Наметі Тіней? Як ся правда сталась пробою для церкви?

§ 13—15 Покажи як *Намет Тіней* не однаково діяв на дві класи посвячених. Чому була така різниця?

§ 16—17 Коли Бог об’явив свій виразний замір установити царство?

§ 18—19 Що розуміємо під словами “Товариство”? Як хтось може знати, що він є дійсним членом його?

§ 20—22 Докажи, чи слова нашого тексту відносяться до совершенної любові? Що Павло розумів під сими словами?

§ 23—25 Що Ісус навчав і який примір дав що до напрямку, який Його послідователі мусять взяти і йти?

§ 26—27 Наведи слова Апостола в 1 Коринтян 9:26,27 і поясни якою дорогою він поступав.

§ 28 Поясни Павлові начення які він дав Тимотею в 2 Тимотея 2:2—5.

§ 29,30 Подай суть аргументів апостола Петра.

§ 31 Порівняй напрям діланья визначений для церкви під час періоду Єлисея із періодом Ілії. Опиши світло і далекосяглу діяльність під час періоду Єлисея.

§ 32—34 Покажи, що наука намету відносно особистого життя у святая принесла благословенства для деяких а шкоду для інших. Поясни спорючі собі наслідки.

§ 35—36 Що тепер бачуть вірні відносно назначеної дороги для них? Як вони покажуть свою любов до правди і їх оцінення нагороди високого покликання?

СТЕЖКИ ПРАВДИ

ЩО є правда? Таке питання питав Ісуса поганський урядник. Ісус будучи оскаржений яко більшовик, або революціоніст, неначе Він хотів розкинути римський уряд, відповів на сей закид словами: “Царство моє не од сього світа. Коли б од світа сього було царство моє, слуги мої воювали б, щоб не видано мене Жидам; тільки ж царство моє не звідсіля”. Коли той урядник спитав: “Так ти цар?”, Ісус відповів: “Ти кажеш, що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, що від правди, слухає мого голосу”.

Чи Ісус свідкував правді? Вороги ув’язнили Його за ніякий інший переступ лише за те, що він навчав людей, і вони намовили свідків, щоб фальшиво несли свідчення проти Нього. Однак Ісус стояв при тім, що Він навчав, і потерпів найбільше ганебну смерть за се. Если б Він був ошуканцем і шукав своєї власної користі з слави, то се було б дуже легко для нього оминати всі терпіння. Сама Його чеснота і непохитна вірність до того, що Він навчав, повинна змінити нашу віру, що Він мав правдиву і вельми важну правду, і що Він не боявся, ані не встидався голосити її. Його апостоли, котрим Він поручив своє слово і науку, були рівнож такі чесні і вірні, відмовилися легковажити словом Божим.

Дехто може аргументувати, що много людей вірували чесно, а однак були ошукані; і для того чеснота не може бути доказом, що вони мали правду. Однак ніхто не може доказати, що Ісус був ошуканий. Його чуда, яких ніхто ніколи не міг повторити на землі, доказують, що Він дійсно був Син Божий, котрий зійшов на землю для добра людства. Нічого, що сталося, або що було віднайдене від часу Його розп’яття аж до нашого часу, не опро-

кидає науки Ісуса і не показує, що вона була мильна. Він предсказав обставини які будуть істнувати між людьми при кінці сього злого віку, і Його пророцтва сповнились в наших очах через дивні світові події від 1914 року, і дальше сповняються. Отже Ісус по сих довгих дев’ятнадцятих століттях в сім часі загального недовірства, є потверджений яко пророк правди; Його слова показали правдиві, вірні і є згідні з тим, що було, що тепер є, і що буде.

Ісус сказав: “Я дорога й правда, й життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною”. (Йоана 14:6) Отже се є певно, що Ісус йшов стежкою правди, і що нема жадного блуду на тій стежці котрою Він йшов. Задля самолюбних цілей, і щоби оминити трудности, які треба було переносити на стежці правди протягом сього віку, люди перекручували науку Ісуса або додавали свою мудрість, і сим вони неначе показали, що дорога, якою йшов Ісус, була повна спотикаючихся блудів.

Наримір, люди котрі вважали себе за релігійних і за таких, що мають власть до Біблії, навчали що Ісус оголосив себе рівним з Богом в силі й славі, і що Він є один з Богом в особі або в тілі, себто, є другою особою з трьох рівних собі богів. Також, що Ісус навчав, що непокаяні грішники будуть вічно мучитися живі в огні і сірці або в стані умових мук, котрі будуть гірші чим фізичні муки. Також, що в Його другім приході ся чудова земля і всі ці величезні звізди і планети нашого видимого неба будуть знищені в огні на попіл. Також, що аж до того страшного часу велика боротьба між Богом а Дияволом була, щоби спасти людей до неба і то більше чим Диявол міг потягнути до місця безконечних мук, котре то місце вони називали Біблійним пеклом. Також, що Бог протягом цілого часу карав

людей нещастями, поразками, страшними випадками, тому що люди не навернулися і не ставалися християнами. Вони також навчали, що Ісус з бігом часу признав злу римську державу за свою, і що всі царства і правительства котрі колись були частию тої великої римської держави сталися Його царством, о котре Він навчав нас молитися.

Хто заперчить, що такі науки не відвернули много людей, не перешкодили їм йти слідами Ісуса, стежкою правди: Один з Ісусових апостолів, Петро, пророкував що такі обставини прийдуть: “Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть єресі погибелі, відцуравшись викупившого Владики, приведуть на себе скору погибель. І многи підуть за їх погибіллю, котрі дорогу правди хулитимуть. Вже самий факт, що в державі, колись звана “Свята Росія”, є тепер загально—народний похід проти релігії, показує, що фальшиві пророки або релігійні учителі перекрутили там правдиве Християнство, і тому тепер правдива стежка правди не є зрозуміта, і тому страшенно богохулиться. Безперечно се збільшаюче відвернення від релігіїв у всіх так званих “Християнських” краях свідкує про ту саму річ.

Від самого свого заснування Міжнародне Товариство Дослідників Біблії зрозуміли сю причину клопоту і стараються звертати людям увагу на одинокий ратунок. Нехай люди покинуть людські науки і йдуть впрост до Біблії яко провідника на стежці святої правди. В своїй милості до Бога, Ісус сказав: “Слово Твоє — правда”. (Йоана 17:17) То слово за часів Ісуса складалося з тридцяти шість книг Старого Завіту, і сі книги Ісус уживав яко підставу правди для навчання людей. То слово нині обнімає Писання послідователів Ісуса, котрі були натхнені Божим духом правди написати двайцять сім книг Нового Завіту.

Сучасні учителі можуть бути точні і уважні, але коли вони впирають свої заключення на підставі різних винаходів і чинячи се, ігнорують святим Писанням, то ми Можемо бути певні, що вони розходяться з правдою. Учені не дали і не можуть дати людям вічного життя. Одинока наука, що запевнює людям вічне життя є правда про Бога і про Його ціль. Хто хоче отримати совершенне, і безкочне життя мусить досліджувати слово Боже і бути послухним Йому, бо Ісус сказав: “Се ж життя вічне, в тому, щоб знали Тебе; єдиного правдивого Бога, та кого післав сси Ісуса Христа”. Хто бажає мати свободу серця і ума, той не може отримати її через се, що він станеться анархістом, або через студіювання так званої науки яка знаходиться у світських книжках, але через набуття знання і мудрості зі слова Божого, і жити в гармонії з сим. Бо Спаситель сказав: “Коли пробуватимете у слові моєму, справді ви ученики мої будете, і зрозу-

місте правду, й правда визволить вас”. Тільки блуд зводить людей і робить їх невільниками та дурними.

Світ се неначе лабіринт замішання, і без сумніву се правда тепер більше чим коли в перед. Сотки релігіїв і наукових теорій приписують, що вони мають правду і що вони ведуть до світла й до висшого життя, але люди не знають що вибрати. Люди даліше перебувають в темряві і вмирають в неволі і в непевності. Давно тому в Біблії було написано пророцтво, котре каже: “Ось бо, — темрява буде вкривати землю, й поморок — народи”. (Ісаї 60:2) Люди ходять сотками різними стежками. Біблію відкинули, занедбали і ругаються з неї, і замість правди взяли собі науки людські за авторитет, і за свого проповідника. Людям треба шукати єдиної стежки до божественної правди. Се вони можуть зробити лише через полишення теологіїв і їх систем, як світських так і релігійних, і шукати впрост правди з достовірного жерела написаного слова Божого. Отже назад до Біблії!, если ви хочете ходити стежкою, що провадить до світла, життя і свободи.

Від коли Адам відвернувся від Бога, від тоді люди все блукали в темряві смерті. Сатана запровадив їх там. В 2 Коринтян 4:3,4 читаємо: “Коли ж і закриті благовісте наше, то у погибаючих єсть закриті, в котрих бог віку сього осліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога”. Але протягом сього періоду людської темряви і блуду, сі що бояться єдиного правдивого Бога Єгови, і служили Йому, сі ходили стежкою правди. “Він Бог вірний і без омани, справедливий і правдивий!” “Довірність Господня для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм”. Ось так вірні пророки, натхнені Богом правди, писали Старий Завіт, ходили стежкою божественної правди оскільки Богу подобалось відкрити їм.

Протягом Християнської доби сі, що прийняли слово Боже яко правду і котрі ступали слідами Ісуса, ходили правдивою дорогою. Нині ся стежка непомильної правди є яснійша чим в минувших часах. Чому? Тому що пророцтва Божого слова справджуються і се доказує, що ми прийшли до часу кінця, т.є., до кінця темного невидимого правління Сатани, великого обманщика людей і темнителя, правди. Божий ангел сказав до Даниїла: “А ти Даниїле заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній час; багато прочитає її, і побільшає знання, й ніхто з нечистивих не зрозуміє”. Мудрі є ті, що йдуть до Божого відкритого слова правди і досліджують його, і слухають Божих заповідей їм обіцяно, що вони будуть ходити стежкою правди і отримують вічне життя.

Ся стежка правди провадить до великого факту,

що царство Боже зачалось в 1914 році. Невидимий Христос зачав царювання. Ся велика правда, котру Ісус сказав римському урядникові була, що Він, Ісус Христос, був Божий помазаний Цар, і що Його царство не було в сім злім світі або організації, котра контролювала людьми аж до тепер, але що Його царство було в будучім світі, і сю нову організацію Бог тепер зачинає установляти над людьми. Се царство приготується тепер зв'язати Сатану і визволити людей з його сильної і гноблючої організації, і дати

життя і правду родові людському. Через царство свого дорогого Сина Ісуса Христа, Бог Єгова попровадить всіх покірних з роду людського, як живих так мертвих, котрі будуть збуджені зі стану смерті, на стежку правди до вічного спасення, яко бо написано: “Бог хоче, щоб всі люди спаслися і до розуміння правди прийшли. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкування временами своїми”. — 1 Тимотея 2:3—6

МІЛІОНИ МУСЯТЬ ЧУТИ ЄВАНГЕЛІЮ

(П'ятнадцять мінут лекція через радіо)

СЛОВО “в'язниця” і “в'язні” знаходяться в багатьох місцях в Біблії. В багатьох випадках слово “в'язниця” відноситься до буквальної в'язниці, що має ґрати, двері і мури. Знов в інших текстах слово “в'язні” не відноситься до буквальних в'язнів, але до класи людей в неволі, під впливом інших; т.є., до тих, що їм відобрали волю думати і робити то, що їх сумління уважає за добре. Сей стан неволі, обмеження і позбавлення свободи є накинений на них через лукаве сотворіння так зване “Диявол, Сатана”, котрий уживає злих людей яко свій знаряд для своєї лукавої роботи. Такі люди є “в'язні”, тому що вони знаходяться сковані традиціями, забобонами, страхом до чоловіка, і страхом загубити добре ім'я й інтерес. Много людей є зв'язані і сковані людськими віруваннями, і бояться щоб їх не називати “неправовірними”.

В Приповістях 29:25 читаємо: “Хто боїться людей, той в біду попаде”. Слово “біда” значить покласти ярмо на шию. Мільйони людей бояться публичної opinii, публичної критики або публичної цензури. Такі люди є невільниками. Дуже часто така в'язниця гірше нищить людей чим літеральна в'язниця. Се є сумна річ дивитись на людей, як вони бояться уживати свободи opinii і виразу, котру то волю Бог дав кожному чоловіку і жінці на землі. Всякий, що невластиво контролює чийсь правом або свободою є лукавий чоловік, і перешкаджає божественному розпорядженню; він є ворогом Бога і чоловіка, правди і справедливості.

Правдивий Християнин є Божий в'язень, і Ісус запрошує взяти Його ярмо на себе і обіцяє йому свою охорону, любов і що все буде складатись для добра його. Він каже до таких: “Ярмо моє любе, й тягар мій легкий”. Сатанські в'язні є поневолені проти їх волі і на їх власну шкоду; така неволя є тиранство. Вони носять ярмо на своїй шиї, і є тримані в неволі через страх, щоб не образити якогось чоловіка або жінку, або щоб не зломати якого

установленого закону або звичаю, або щоби не сказати щось проти установленого вірування. Се є диявольська неволя.

Незадовго прийде час, коли всякий буде визволений з неволі, а сю свободу дасть їм євангелія Ісуса Христа. Іншими словами сказати, се буде правда, що визволить сих в'язнів. Промовляючи до правдивих Християнів, апостол сказав: “Лагідно навчати противних, чи не дасть їм Бог покаяння на зрозуміння правди, і випутаються з диявольських тенет, що живими зловлені від нього у неволю”. (2 Тимотея 2:26) В Псалмі 91:3, нам сказано, що правдиві Християни будуть визволені з сітей птахоловця. Той згаданий птахоловець є Сатана. Знову в Псалмі 140:1—5, читаємо: “Визволи мене, Господи, від лихих людей! Від чоловіка насильного, заступи мене! Котрі злобу в серці замишляють, щодня, до бою збираються. Гострять язик свій, як у змія; їд гадюча в устах їх. Сохрани мене, Господи, від руки беззаконного, від чоловіка насильного заступи мене, котрі задумали спинити кроки мої. Горді заставили тайно на мене сіла і посторонки, розіпняли сітку при дорозі, западню приготували для мене”.

Бог має організацію на землі, що складається з одиниць, що люблять Господа і стараються служити Йому. Сатана також має організацію на землі, котра вдас, що служить Господу, а в дійсности служить Дияволу. Сатанська організація називає себе Божою організацією, і переслідує дійсних членів Божої організації. Сатанська організація пливе під високо—взнеслим ім'ям “Християнство”. Вона хвалиться, що має поверх 500,000,000 членів. Члени своєї організації є сковані людськими віруваннями, звичаями, обрядами і церемоніями; вони не сміють відкинути їх, ані критикувати її, ані відкривати їх. Много тисяч народу Господнього знаходиться в сих церковних в'язницях, котрі бояться висказати своє невдоволення проти ріж-

них вірувань, метод і звичаїв тої організації. Вони є дуже в нещаснім положенні; вони люблять Господа і люблять шанувати Його ім'я, і щоб Його правда проповідувалась без формів, церемоній, забобонів і без збирання грошей, однак вони не мають відваги вийти, і тому лишаються у в'язницях проти свого переконання правди і справедливості. Вони мають сатанське ярмо на своїх шиях; вони є в'язні.

Велику в'язницю котру люди називають "Християнство", Бог називає "Вавилон" (що значить замішання) і воно є згадане в Одкритті 18:4. До людей, що знаходяться в тих в'язницях Господь каже: "Вийди з неї, народи мій". Бог замірив знищити великий Вавилон, і всі Божі люди, що лишуються там, будуть мусіли відбирати порази його. Много тисяч людей почули голос Господень і повиходили. Сі не бояться прокляття чоловіка ані Диявола; вони не бояться загубити своє добре ім'я або репутацію; вони не бояться посміховиська, наругів або переслідування. Вони вийдуть на славу волю синів Божих.

Сі, що лишуються в Вавилоні задля страху або сумніву є в'язнями; вони є свідомі своєї фальшивої позиції і ошуща і брехні Вавилону, але не мають, відваги вийти із нього. Вони воздыхають і плачуть і ридають задля гідот які вони бачуть в християнстві, однак не мають одваги скинути диявольського ярма а взяти ярмо Господнє. Таких в'язнів у Вавилоні є більше число чим буквальных в'язнів у дійсних арештах або криміналах по цілій землі. Бог любить сих в'язнів; Він жалує їх; Він бачить їх ширі бажання служити Йому; Він розуміє їх страх, і Він замірив визволити їх, але перше Він покарає їх за їх брак віри і брак відваги.

В Одкритті 7:9—15 є показана велика громада, котрої жадний чоловік не може почислити. Ся громада мусить перейти через велике горе і вибілити свої шати в крові Агнця. Та велика громада є тими в'язнями. Члени сьої громади зробили угоду через жертву з Господом, що значить, що вони мусять умерти, щоб їм дістатися до неба. Для того є сказано про них, що вони є назначені на смерть.

В Псалмі 79:11 ми читаємо про сих в'язнів як слідус: "Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті". Також, в Псалмі 103:19—21 читаємо: "Він бо глянув з висоти святині своєї, Господь споглянув з неба на землю. Щоби почути стогнання невольника, щоб розкувати дітей смерті. Щоб звіщали ім'я його на Сионі і хвалу Його в Єрусалимі".

Бог замірив знищити сатанську організацію і зв'язати Сатану на тисяч років. Ось таким чином Він визволить в'язнів; і що за визволення се буде!

Вони будуть вільні від сили і від пановання Сатани; вільні від страху чоловіка; вільні від впливу пануючих, вільні від насміху, ругань і переслідувань так званих християн; вільні служити Богу з пошаною і страхом. Ся свобода називається "слава синів Божих".

Людам в сатанській організації є сказано, що се нечесно відлучуватися від ньої; що так робити значить невірність до Бога. Їм грожено поругою, вигнанням і переслідуванням в сім житті, і вічними муками в будучім житті. Всі ці приписання є фальшиві, однак є тисячі людей, що бояться прокляття і наруги людей, і для того остаються в неволі, і рівночасно своє сумління і чуття справедливості постійно гвалтують. Вони остануться в'язнями аж поки Бог не знищить в'язницю.

Але що за велику кару вони мусять переносити там! Сумління буде гризти їх всякого часу; вони будуть боятися загубити своє добре ім'я если вони вийдуть, і бояться прогніввити Господа если вони остануться там. Їх життя буде повне тривоги і муки. На правдивих послідователях Христа спочиває відвічальність сповістити сих в'язнів, і що Господь незадовго знищить в'язницю і цілковито визволить їх. Сі знов не можуть бути вірні Господу если вони занедбують давати сю вість. В Ісаї 61:1,2 читаємо: "Дух Господа Бога спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб проповідувати невольникам визвол на волю, а ув'язненим — відчинення темниці; проповідувати день пімсти Бога нашого". Если хто з Християнів не буде голосити сьої вістки, такий стратить місце в царстві.

Проповідування доброї новини сим в'язням, що диявольська організація буде знищена, і що в'язні вийдуть на волю, заохотить декотрих більше одважних і вони вийдуть, і стануть по стороні Господа; і се засіє надію в серцях менше відважних, і вони приготвлять себе стати по стороні Господа в недалекій будучині. Однак їх горе буде продовжатися аж поки вони зачнуть кричати до Господа о визволення. В Псалмі 142 3—7 є предсказано, що вони будуть кликати о поміч: "Як дух мій знемігся в мене, то знав Ти стежку мою. На дорозі, що ходив я, заставили тайно сіла на мене. До Тебе взивав я, Господи, кажучи: Ти моє прибіжеш, моя доля в країні живих! Зглянь на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене. Виведи з темниці душу мою, та прославлю ім'я Твоє! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість твою".

Хто перестерігає сих в'язнів о їх небезпеці той називається Господній "сторож". В книзі Езекиї 33:6 читаємо: "Коли ж вартовик та побачить меч а й не затрубить у трубу, й люд не буде остережений, і наступить меч, і відбере кому життя, то він

умре за свою провину, та кров його я з руки сторожа буду вимагати". Се значить, если Господні правдиві святі не скажуть в'язням о їх небезпеці і о знищенню диявольської організації, то вони будуть відвічальні і карані за се.

Отже ми перестерігаємо всіх, хто кличе себе ім'ям Господа, щоби вони виступали проти сих земських інституцій, що є повні ошукства, гіпокритства і брехні, і проти тих церков, що навчають про вічні муки, трійцю, безсмертну душу і еволюцію, щоби вони рішучо стали по стороні Господа, тому що прийшов час, щоби ці інституції були знищені.

Если комусь з Господнього народу бракує відваги стати по стороні Господа, то тим самим вони стягнуть на себе страшне горе в недалекій будучині, котре покарає їх за їх брак віри і вповання на Господа і за се, що вони люблять і шанують чоловіка більше чим Господа. Сі, що не мають відваги вийти, є в'язнями, поневолені в найбільшій в'язниці світа. Для них булоб найлучше стати по стороні Господа і вийти з неї. Если вони се роблять, дістануть благословенства і признання Господнє і славне місце в Його будучім царстві, і будуть співробітниками того царства.

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ

(П'ятнадцять мінут лекція через радіо)

СЛОВО "прапор" є ужите в ріжний спосіб. В часі війни, прапор є фана навкола котрої збираються воїни і боронять її своїм життям. Если задля певної причини воїн відмовиться боронити, або покидає свій прапор, такого вважають за зрадника і судять його воєнним судом. В політиці, прапор є то платформа або принципи, котрі попирає певна партія, і ті, що є наіменовані партією, несуть той прапор. Політикиери вважають се за ганьбу хто покидає партійні принципи, і хто так зробить, той менше більше є в їх неласці. В релігійних округах прапор є вірування якоїсь особлившої церкви. Той прапор представляє науку, замір, і роботу тої церкви, після її пляну.

Если б війна була правда, если б політика була чиста, если б всі вірування були справедливі, тоді се було б ганьбою покидати такий прапор, і хто так зробив би, заслугував би на неласку і кару. Але дуже мале число людей признає, що війна є права, що політика чиста, або віроісповідання є правдиві. Если се так, тоді кождий чесний чоловік повинен чути ся зовсім свобідний полишити такі прапори на коли він довідається, що вони є фальшиві або неправдиві. Если він не зробить се, то він є нечесний, гіпокрит і не може мати довір'я.

Бог Єгова має свій прапор. Складається він із усіх принципів справедливости, правди і любові. Він поставив свій прапор в Едені, і приказав Адамові і Єві ходити після нього і попірати його. Если б вони були вірні і підтримували його, то вони були б ще нині жили і тішилися б благословенствами, котрі запевняє Божий прапор для роду людського, а іменно вічне життя, совершенну свободу, досконале здоровля і свободу від гріха, слабостей, нужди і смерти.

Божий прапор є Його закон, Його воля, Його

вимоги для роду людського если вони хотять бути в Його ласці і любові. Його прапор є все добрий і все приносить благословенства для тих, що підтримують його. Всякий прапор або закон зроблений чоловіком чи ангелом, если противиться Божому прапорові, то він є мильний, і все приносить клопіт і терпіння для тих, що наслідують його, так як Адамів переступ наніс клопіт і терпіння для всього людства. Се правило немає виїмку. Коли хто виставить інший прапор чим той, що Єгова поставив, такий чоловік є зухвальний і бунтівник, і розуміється мусить потерпіти за свою зухвальність і бунт.

Вибравши свою власну дорогу, свій властивий прапор, Адам навів прокляття смерти зі всіма її страшними наслідками на себе, і від нього наслідки всі його потомки. Що за страшне нещастя принесла його фантазія на рід людський!

Однак позад Адамового гріху стояв Сатана, той великий ворог Бога. Се був Сатана, що піддав фальшивий прапор Адамові, уживаючи матір Єву за свій знаряд. Сатана старається відвернути людей від вірности до Бога і від підтримання Божого прапору. Се він робить через устанавлення фальшивих прапорів, і через засліплення людського умислу, щоби вони не бачили фальшивости його. Се він виконує впливаючи на їх умисли, на їх страх через упередження їх і через їх гордість. Найбільше горді, найбільше зарозумілі, найбільше упереджені люди мають першенство в світовій політиці, фінансах і релігії, і сі власне люди ставлять прапори в політиці, фінансах і релігії.

Найперше сі прапори обдумує Сатана і виставляє їх через своїх зведених людей. Сі сатанські, людські прапори є злі, жорстокі, гноблючі фальшиві і шкідливі. Вони відбирають людям Богом

дані їм права, свободу і вільну волю. Нинішні прапори є підтримані силою, примусом. Прогибіційний закон примушує людей не вживати вина; газові бомби і палиці в руках поліції силують людей занихати страйк о підвищення плати; конскрипція силує людей йти до війни, проти їх сумління; воєнні закони силують людей купувати бонди проти їх волі, безріжничі чи вони можуть чи ні.

Ось так під правлінням Сатани, люди позбулися своєї свободи думання, слова і рухів, і меншість управляє більшістю і розказують їм. Усі різні прапори Сатани можна зсумувати одним словом самолюбство. Нині світ є правлений самолюбством. Під сим прапором горді, зарозумілі, лукаві, жорстокі і брехливі люди силою накидаються своїми поглядами своїми плянами, своєю наукою, своїм правом, аж поки правда не є здушена на землі, справедливість усунена, біднота домує повсюди, і великий крик підноситься повсюди проти несправедливості і гноблення, все се розвивається під фальшивим прапором самолюбства.

Через своїх пророків Бог Єгова каже нам, що Він предвидів самолюбство, що контролює народами нині, і Він чув крик народу, і замірив визволити його з під сили Сатани, і його союзників; визволити їх з—під гнету, несправедливості і тиранства. Се визволення прийде через царство Христове. Уже прийшов час на установлення того царства. Та занім Христос знищить злі, зіпсуті інституції на землі у великій битві Всемогучого Бога, то Він перше замірив виставити той новий прапор для людей.

Много разів пророки предсказували про сей новий прапор. Се є Божий Закон, Божа воля. Буде він складатися з усіх засад справедливостей, котрі Бог признає. Прапор Єгови буде любов. Ісус зсумував сей прапор як слід: “Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всею думкою твоєю; ближнього твого, як себе самого”. Коли всі люди на землі зберуться навкола сього прапору, тоді самолюбству прийде кінець. Тоді устане несправедливість, гнет, жорстокість, тиранство, визиск, війна, і всяке насильство.

Прапор Єгови уже тепер установається на землі. Єгова має на землі громаду людей котра розказує людям про Божі заміри, про Його волю і Його закон. Поверх 70,000,000 книжок і книжочок, що пояснюють Божий замір і роботу, вже є вручені в руки людські. Поверх 725 радіостанцій висилають ту саму вість. Се є вість надії, радості і благословенства. Се є сповіщення, що Христос є тепер присутній, що Він взяв владу і зачав роботу, котра остаточно і цілковито визволить людей.

Бог постановив установити новий прапор як про се читаємо в слідуючих текстах: Єремії 50:2 каже: “Звістуйте й розголосіть між народами, й поставте

стяг виявляйте, не замовчуйте! Говоріть: Вавилон звоюваний, Вил осоромлений”. “Вавилон” відноситься до злої системи Сатани, котрий є названий “богом сього світа”. Той текст значить, що Божий прапор любов буде виставлений між усіма народами, і задля тої причини Вавилон упаде а Сатана буде усоромлений.

Коли Божий прапор буде установлений, тоді не можна буде навчати фальшивих наук про Єгову, але тоді будуть навчати правдиві науки і про Божі заміри; тоді не буде дозволено, щоб чоловік гнобив чоловіка, ані не буде тоді закону, котрий би відбирав свободну волю чоловіку. Теперішня злука політики, фінансів і релігії, що називається “Вавилон” буде знищена навіки; Сатана буде звязаний на тисяч років, і по сім він буде “кинутий в озеро огняне”, де буде йому кінець, його знищення.

В Єремії 51:12,13 читаємо: “Підійміте стяг проти мурів Вавилонських, побільшіте чату, приготуйте засіди, бо, що Господь задумав, те все так учинить, як виповів на осадників Вавилонських. О, ти, що живеш над великими водами, багатий на скарби! Прийшов кінець твій, — міра захланности твоєї”. В сім тексті Господь знову каже, що Він постановив знищити Вавилон, ту грішну злуку, так зване “Християнство”, котрого уснови є самолюбство. Однак перед його знищенням, Бог велить перестеречи людей о надходячій нещастю і оголосити новий прапор: розказати людям, що справедливість возьме місце несправедливості; правда возьме місце фальшу, настане мир замість війни і заборень; добробут замість бідноти; добра воля замість ненависти; радість і щастя замість страху; здоровля замість слабостей; замість підкупства, зіпсуття і гіпокрицтва буде чеснота, рівність, вірність і взаїмна поміч. Іншими словами сказати, Божий новий прапор “любов” візьме місце замість сатанського прапору “самолюбства”, що наповнило землю ненавистю, війною, підозрінням, убожеством, гріхом, злочинством, і наукою зневажаючою Бога і Біблію.

Бог велить своєму народові піднести той новий прапор тепер, тому що незадовго, в день великого бою Бога, сатанська організація буде знищена; але занім вона буде знищена, Бог замірив перестеречи чесних, правду—люблячих, Бога—люблячих, мир—люблячих і шляхетних людей, щоб вони розказали людям новий прапор Його царства, так щоб вони могли відлучитися від сатанської організації і стати в гармонії з Господом і отримати Його благословенства. Один із тих приказів знаходиться в Ісаї 62:10, котрий так читаємо: “Йдіте ж, ходіте ворота й дорогу народові рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги счищайте, виставте знамено народам!” Ся дорога буде нова і легка котрою люди будуть могли прийти назад до гармо-

нії з Богом через пановання Христа. Збирання камінів значить усунути всі фальшиві науки, блуди, фальшивства, гіпокрицтва, ошуства, котрі засліплювали і ошукували людей в минувшості.

То саме слово “прапор” в інших текстах є переложено на “знам’я” В книзі пророка Ісаїї 11:10,12 читаємо “І буде того часу: до пагонця з кореня Єсейового, що стане знаменом народам, навернуться погани, — й гріб його буде славен. І підійме знамено своє між народи й позбірає вигнанників Ізрайлевих, і скличе розсіяних Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі”. Знов в Ісаїї 18:3 читаємо: “Ви ж осадники всесвітні, хто живий на землі! Вважайте, як на горах стяг підоймесь, і як труба затрубить, чувайте!”

Знову в Ісаїї 5:26 читаємо: “І піднеміть стяг про народ далекий та й дасть знак жиючому на краю землі, — і прийде той легко й скоро”.

Отже бачимо, що коли Вавилон буде знищений, і люди побачуть новий прапор, тоді більшість радо

прийме нового Царя і Його прапор. В Ісаїї 31:9 читаємо, що князі Сатани, т.є., проповідники Вавилону, почують і злякаються нового прапору: “Князі його й стягу лякаються будуть, так говорить Господь.”

Ось так сказано нам, що вже незадовго всі люди будуть визволені з—під сили Сатани, і з—під сатанської сили так званої “Вавилон”. Сатана буде зв’язаний на тисяч років. Фальшиві і богохульні доктрини про вічні муки, про трійцю, про безсмертність душі і еволюцію будуть відкинені на віки; фальшива наука про божественну власть царів і духовенства вже більше не буде існувати, власність копальнів вугля, оливи, заліза, і золота будуть відібрані від одиниць а будуть дані назад людям, як Бог давно замірив. Мир на землі і добра воля між людьми буде витати повсюди, і новий прапор буде існувати на віки і буде жерелом радості і благословенства для людей.

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 4 лютого, 1931

“Ти сховаєш їх у сховку перед лицем Твоїм від заговорів людських: Ти сховаєш їх у домівці від язиків сварливих”. — Псалма 31:20

Є ГРОМАДА одиниць, що колись зробили угоду чинити волю Божу, але котрі в пробі не отримали признання. Вони чують як радісну пісню співає останок, і се гніває їх. Вони стараються мстити проти тих, що колись були їх братами, і се вони роблять через противлення роботі яку виконує останок під керівництвом Господа. Але тепер для потіхи і заохочення останка Єгова оголосив що Він втихомирить мстителів, щоб Його величність появилася по всій землі. Він каже до останка в сім часі небезпеки: “Я вложив в твої уста Мої слова, і накрив тебе Моєю рукою, щоб ти був свідком Мені коли Я установлю землю”. — Вартова Башта 4/1/30

Середа 11 Лютого, 1931

“І став я на піску морському, і бачив звіра, що виходив з моря”. — Одкркриття 13:1

ЙОАН стоячи на піску морським представляв слугу або помазану клясу стоячу на місці безпеки і котра глядить на Сатану і його роботу. Пісок зазначає границю моря, отже символічно говорить про місце безпеки. “Чи вже ви та не боїтесь Мене говорить Господь, чи й передо Мною не затримте? Я ж положив морю границею піски, вічною границею, яку воно не переступить; і хоч філі його напірають, та годі їм перемогти; хоч вони бухають, та не здоліють перейти”. (Єремії 5:22) Се відкриває факт, що хто стоїть безпечно в Господі,

той перший пізнає звіря або страшну сатанську організацію і буде перестерігати людей, щоб вони втікали із неї — Світло 1, 256

Середа 18 лютого, 1931

“Тільки стережись і пильнуй душі своєї, щоб не забути діла сі, що бачили очі твої, і щоб не відлучились вони від серця твого по всі дні життя твого”. 5 Мойсея 4:9

СЕРЦЕ є то гніздо мотиви, або інакше сказати, се є гніздо любови. Написано є: “Бережи твоє серце, бо з нього виходить усе, чим живемо”. (Приповісті 4:23) Бог ніколи не кликав до царства в тій цілі лише щоби взяти його до неба; але Він викликав одиниць, щоб вони звіщали про Його чесноти. Єсли покликані дбають головню про свої самолюбні справи, а не про Божі, то вони виставляють себе на напад диявола і легко падуть. Ніхто не може спастися і бути взятий до царства, хто не отримав любови правди. Хто бо прийняв правду а не вживає для прославлення Господа, такий йде в погибель.

Середа 25. Лютого, 1931

“Устануть бо лжехристи й лжепророки, й даватимуть ознаки великі й дива”. — Маттея 24:24

ІСУС перестерігав своїх учеників проти фальшивих Христів, і ся пересторога є головню дана для тих, що живуть при кінці світа. “Антихрист” значить, що противиться Христу. Їх було много протягом християнської доби (1 Йоана 2:18) Однак, Павло дає натяк, що будуть і такі, що будуть

товаришити з Господнім народом і з котрих повстане антихрист при кінці світа. “Фальшивий Христос” є той, що фальшиво називав себе помазанником Божим; він також є “антихристом”, тому що він противиться правдивому Христу. Після

Ісусових слів, то фальшиві Христи покажуться по Господнім приході до Його храму. Апостол Павло показує, що “Відпавші” будуть зорганізовані Сатаною і сповнять місце фальшивого Христа. — Вартова Башта 9/15/30

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

(Дані через суддю Рутерфорда)

Питання: Чому християнські церкви не протистували проти загального убійства, яке було виконане на людях під час світової війни? Не було бо ані одної церкви, котра б піднесла свій голос як протест. Поясніть чому.

Відповідь: Се є інший сильний доказ, що номінальні церкви не представляють Бога Єгови, але є частию сього світа, котрий є під контролем невидимого Сатани, Диявола. Майже усі ті, що належать до церков, належать там тому, що не знають правди. Із тих церков повстали політичні і соціальні організації, і тепер вони становлять частку сього світа. Їх провідники і учителі не вірують в Біблію, і не навчають з неї і, розуміється не поступають після її науки. Коли вибухла війна, ті церкви агетували за проляттям людської крові. Вони намовляли молодих людей йти до війська. Та на сім ще не кінець. Вони змовились знищити кожного, хто вірив і навчав про Біблію під час війни. Вони злучились проти Дослідників Біблії, і жорстоко переслідували їх, знущались над ними і навіть вбили певне число, тому що Дослідники Біблії використали клявзу закону, яку конгрес був ухвалив в користь тих, що їх сумління не дозволяло брати участь в кровавій боротьбі. Духовенство і їх союзники ув'язнили і переслідували много людей, за те, що вони проповідували правду. Я знаю се, тому що я був заключений між переслідуваними разом з іншими в суді Злучених Держав перед суддю Говом, на підставі фальшивого закону, що я противився війні. Суддя Гов, зовсім беззаконно приказав лаві присяжній осудити нас винуватими і тоді засудив нас кожного по вісімдесят років в'язниці, і тримав нас у в'язниці дев'ять місяців безправно і навіть не дозволив випустити нас за порукою. Коли ж найвисший суд Злучених Держав дозволив нас випустити за порукою, тоді правительство відкинуло справу. Єсли б не Господня рука то без сумніву ми були б у в'язниці

і дотепер. Одинокий “переступ” який котрий будь з нас переступив, то се, що ми говорили людям правду, і то без грошової нагороди. Записки про сі і многи інші жорстоки переслідування виконані через духовенство під час війни, подані в Золотім Віку Число 27 (Англійське видання). Духовенство сподівалось, що воно винищить геть тих, що розказували правду. Однак правда є сильна і побідить, тому що вона виходить від Бога Єгови.

Питання: Чи жиди все хрестились так як Йоан? І хто охрестив Йоана?

Відповідь: Ні, жиди не хрестились у воді перед Йоаном. Пророк Йоан хрестив їх. Жиди були в угоді з Богом, котру то угоду вони поламали і поповнили гріх. Хто з жидів переступив закон Божій і каюся і бажав прийти назад до гармонії з Богом, того Йоан перестерігав щоб він отверто визнав своє каєння через хрещення в воді, Йоан був посвячений Богу від часу свого народження і ніколи добровільно не преступав закону, і тому йому не треба було хреститися. Хрещення Ісуса Йоаном було для цілковито іншої цілі. Хрещення Ісуса символічно представляло, що Ісус згодився чинити волю Божу, про що є сказано в Псалмі 40:8.

Питання: Коли є лише один Бог, то що значить хреститися в ім'я Отця, і Сина і святого Духа?

Відповідь: Охреститися значить цілковито згодитися бути послушним до волі Божої. Бог виконує свою роботу через Ісуса Христа, свого головного Урядника. Святий дух є сила Божа вислана виконувати роботу для Його народу. Хрещення в воді є лише символ або поверховне признание, що ви згаджуєтесь чинити волю Божу. Отже се є на місці тому, що святе Письмо учить робити символ правдивого хрещення, і бути хрещеними в ім'я Отця, і Його Сина і в святого духа або в невидиму силу Божу, котру Він вислав для добра свого народу.